

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Zuster Riet Droogh Maria Helena

☆ Hazerswoude, 6 februari 1932

Professie, 15 augustus 1954

† Boxtel, 8 februari 2024

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Geboren in Hazerswoude in een groot, gezellig en druk gezin met veel kinderen, heeft Riet een fijne jeugd gehad. Ze hadden thuis een boerderij annex kaasmakerij. Haar ouders waren gelovig en hulpvaardig, gezien het aantal logeetjes en onderduikers. Riet kon niet alleen goed leren, maar hield ook erg van lezen. Toen ze over de Witte Zusters in Afrika las, trok haar dit enorm.

Zo kwam ze in 1952 in het postulaat in Maarn. Bij haar eerste Professie koos ze de naam Zr Philippina. Tijdens haar vormingsjaar in Algerije, deed ze stage als verpleegster. In Veghel vervolgde ze haar opleiding. Haar eerste benoeming in 1959 was op de afgelegen missiepost Bukumbi in Tanzania. In de polikliniek leerde ze van alles over tropische ziektes. Daarna ging ze als operatie-assistente naar het districtsziekenhuis in Sumve. Ondertussen werd Tanzania onafhankelijk en keerde Riet terug naar Bukumbi. Hier deed ze in 1960 haar Eeuwige Gelofte.

Een jaar later verhuisde Riet naar een nog groter ziekenhuis in Kagondo, vlakbij de Oegandese grens. Ze werkte hier als anesthesiste op de operatiekamer met primitieve middelen en stond dag en nacht paraat. Door een oogziekte moest ze helaas stoppen. Nadat ze was behandeld en het weer beter ging, begon ze aan de opleiding voor kraam- en kinderverpleegkundige in Oss.

In 1972 werd ze tot haar grote geluk naar Kisubi in Oeganda gestuurd. Ook al was het er gevaarlijk, toch had ze hier een mooie tijd en kon ze Afrikaanse verpleegkundigen opleiden.

In 1976 keerde Riet weer terug naar Nederland. Ze ging aan de slag als overste in Sterksel voor de bejaarde zusters en bekwaamde zich in de ouderenzorg. Na een ooroperatie vertrok ze in 1982 weer naar Oeganda, ook al was het daar nog steeds onrustig. Ze werd eindverantwoordelijke voor de kinder- en volwassenenafdeling in het ziekenhuis in Nkozi. Regelmatig kwamen er rebellen en gewapende soldaten langs om behandeld te worden. De jaren '80 werden ook gekenmerkt door de opkomende Aids epidemie. Er kwamen veel Aidswezen en baby'tjes die met kunst- en vliegwerk in leven werden gehouden. In 1994 werd het ziekenhuis overgedragen aan een Afrikaanse zustercongregatie en ging Riet definitief terug naar Nederland.

Hier werd ze benoemd als Provinciaal assistente van het bestuur. Zij bezocht de gemeenschappen in het land en was de liaison tussen de zusters en het bestuur. In 2000 kreeg ze een fietsongeluk en verbrijzelde ze haar rechterarm. Twee jaar later verhuisde ze met zus Leny naar de Molenhof en werd ze actief in de bewonerscommissie en als contactpersoon en mantelzorgster voor de oudere zusters in de diverse Woonzorgcentra.

Riet was een bescheiden, lieve en wijze zuster, die zich vol toewijding aan de missie heeft gegeven. Ze leefde heel sober, de laatste 2 jaar samen met haar zus in het Wereldhuis. Aandacht aan anderen geven deed ze tot op het laatst. Na een fatale longinfectie is ze rustig ingeslapen. Ze was doodmoe en benieuwd naar 'de andere kant'. Ze heeft helaas haar 70ste Professie-jubileum niet meer mogen vieren.

Lieve Riet, rust zacht.